

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1066

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
293.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri pentru înscrierea la cursurile de formare profesională pentru ocupația de clasificator carcasse de bovine sau porcine sau ovine, documentele necesare înscrierii la aceste cursuri și obținerii atestatului de clasificator pentru specia pentru care a absolvit cursul, modelul formularului-tip pentru atestatul de clasificator, pe specii, precum și modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator.....	2–8
2.384.	— Ordin al ministrului sănătății, interimar, pentru aplicarea în trimestrul III 2021 a prevederilor art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	8
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 60 din 20 septembrie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri pentru înscrierea la cursurile de formare profesională pentru ocupația de clasificator carcase de bovine sau porcine sau ovine, documentele necesare înscrierii la aceste cursuri și obținerii atestatului de clasificator pentru specia pentru care a absolvit cursul, modelul formularului-tip pentru atestatul de clasificator, pe specii, precum și modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale control, antifraudă și inspecții nr. 238.570 din 15.10.2021, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigriindă și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 alin. (2) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 4/2019 privind reorganizarea sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, precum și monitorizarea, controlul și raportarea prețurilor de piață ale carcaselor și ale animalelor vii, aprobată prin Legea nr. 228/2019, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă termenele și modelele de cereri pentru înscrierea la cursurile de formare profesională pentru ocupația de clasificator carcase de bovine sau porcine sau ovine, documentele necesare înscrierii la aceste cursuri și obținerii atestatului de clasificator pentru specia pentru care a absolvit cursul, modelul formularului-

tip pentru atestatul de clasificator, pe specii, precum și modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Marius Mihai Micu,
secretar de stat

București, 15 octombrie 2021.
Nr. 293.

ANEXĂ

TERMENELE ȘI MODELELE

de cereri pentru înscrierea la cursurile de formare profesională pentru ocupația de clasificator carcase de bovine sau porcine sau ovine, documentele necesare înscrierii la aceste cursuri și obținerii atestatului de clasificator pentru specia pentru care a absolvit cursul, modelul formularului-tip pentru atestatul de clasificator, pe specii, precum și modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator

Art. 1. — Prin prezenta se stabilesc:

- modalitatea de organizare, de către Comisia de clasificare a carcaselor, a cursurilor de formare profesională/programelor de specializare pentru practicarea ocupației de clasificator carcase de bovine sau porcine sau ovine și termenele pentru înscrierea la aceste specializări;
- documentele necesare înscrierii la aceste cursuri de formare profesională/programa de specializare;
- documentele necesare obținerii certificatului de absolvire, a atestatului de clasificator și de activare în sistemul național de clasificare a carcaselor;
- modelul formularului-tip pentru atestatul de clasificator, pe specii;
- procedura de înscriere a atestatelor de clasificator în Registrul de evidență al atestatelor de clasificator;
- modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator.

Art. 2. — (1) Comisia de clasificare a carcaselor organizează cursurile de formare profesională/programa de specializare pentru practicarea ocupației de clasificator carcase și stabilește sesiuni de pregătire distincte pentru fiecare specie de carcase: de bovine, de porcine și de ovine.

(2) În funcție de cerințele de pe piața cărnii, în cursul unui an calendaristic, Comisia de clasificare a carcaselor stabilește numărul minim de participanți și poate organiza unul sau mai multe cursuri de formare profesională/programa de specializare pentru fiecare specie de carcase, fixând termenele de înscriere la curs.

(3) Comisia de clasificare a carcaselor stabilește pentru fiecare curs de formare profesională/programa de specializare organizat/specie de carcase durata cursului/programului în funcție de perioadele necesare de pregătire teoretică și practică și data începerii sesiunilor de pregătire, respectând prevederile art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a

carcaselor de bovine, porcine și ovine și ale Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Documentele necesare pentru înscrierea la un curs de formare profesională/program de specializare sunt:

- a) cerere de înscriere;
- b) copie act de identitate;
- c) copie acte de studii;

d) copie carte de muncă sau alte documente pentru a dovedi experiența de cel puțin un an în domeniul producției sau al procesării cărnii sau documente care atestă efectuarea studiilor liceale sau superioare cu specializările: zootehnie, industrie alimentară, tehnologii de producție sau procesare a cărnii, în cazul participării la un curs de formare profesională/program de specializare pentru clasificarea carcaselor de bovine sau ovine;

e) adeverință de la medicul de familie cu mențiunea „clinic sănătos”, care să ateste că solicitantul este „apt pentru a urma un program de instruire practică de clasificare a carcaselor în abator”;

f) dovada achitării contravalorii tarifului de participare la curs/program.

(2) Modelul cererii de înscriere prevăzute la alin. (1) lit. a) este prevăzut în anexa nr. 1.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) se transmit electronic Comisiei de clasificare a carcaselor, scanate într-un singur fișier, în ordinea enumerată.

Art. 4. — (1) Atestatul de clasificator carcase se eliberează de Comisia de clasificare a carcaselor:

a) persoanei care a dobândit specializarea pentru practicarea ocupației de clasificator carcase, în baza unui certificat de absolvire obținut anterior intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 842/2021;

b) persoanei care dobândește specializarea pentru practicarea ocupației de clasificator carcase, în baza unui certificat de absolvire obținut după efectuarea unui curs de formare profesională/program de specializare, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 și ale Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) persoanei care deține atestat de clasificator carcase, dar care nu a mai fost activ în sistemul național de clasificare de mai mult de 3 ani, cu condiția efectuării unui curs de reinstruire/program de perfecționare și obținerii unei adeverințe de absolvire, înainte de reactivarea în sistemul național de clasificare a carcaselor.

(2) Documentele necesare pentru eliberarea atestatului de clasificator carcase sunt următoarele:

a) cerere de eliberare a atestatului de clasificator carcase, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2;

b) documente de calificare prezentate de solicitant: certificat de absolvire a unui curs de formare profesională/program de specializare pentru clasificarea carcaselor, pe specii, și/sau, după caz, atestat de clasificator carcase și adeverință de absolvire a unui curs de reinstruire/program de perfecționare dacă un clasificator carcase nu a mai fost activ în sistemul național de clasificare a carcaselor de mai mult de 3 ani.

Art. 5. — (1) Comisia de clasificare a carcaselor eliberează atestatul de clasificator carcase pentru fiecare specie de carcase pentru care solicitantul a dobândit specializarea.

(2) Comisia de clasificare a carcaselor alocă, pentru fiecare solicitant, în Registrul de evidență al atestatelor de clasificator carcase, însoțit de o literă majusculă, care reprezintă specializarea dobândită pentru o specie de carcase, astfel:

a) numărul unic de înregistrare al atestatului de clasificator carcase este însoțit de litera majusculă „B” pentru specializarea solicitantului în clasificarea carcaselor de bovine;

b) numărul unic de înregistrare al atestatului de clasificator carcase este însoțit de litera majusculă „P” pentru specializarea solicitantului în clasificarea carcaselor de porcine;

c) numărul unic de înregistrare al atestatului de clasificator carcase este însoțit de litera majusculă „O” pentru specializarea solicitantului în clasificarea carcaselor de ovine.

(3) Atestatul de clasificator carcase își păstrează permanent numărul unic de înregistrare alocat, indiferent de secțiunea Registrului de evidență al atestatelor în care este înscris clasificatorul carcase.

(4) Modelul formularului-tip pentru atestatul de clasificator carcase pentru fiecare specie este prevăzut în anexele nr. 3a—3c.

Art. 6. — (1) Persoanele care dețin atestat de clasificator carcase se înscriu în Registrul de evidență al atestatelor de clasificator.

(2) Registrul de evidență al atestatelor de clasificator cuprinde două secțiuni:

a) secțiunea 1 în care este înregistrată totalitatea persoanelor care au efectuat un curs de formare profesională/program de specializare pentru clasificarea carcaselor, dețin un certificat de absolvire și/sau dețin un atestat de clasificator și au efectuat un program de perfecționare;

b) secțiunea a 2-a în care este înregistrată totalitatea clasificatorilor carcase activi în sistemul național de clasificare a carcaselor în anul de clasificare în curs.

(3) Modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator pe specii de carcase este prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 7. — (1) Persoana care deține un atestat de clasificator carcase și nu mai este activă în Sistemul național de clasificare a carcaselor de mai mult de 3 ani este eliminată din secțiunea a 2-a, dar rămâne înscrisă în secțiunea 1 a Registrului de evidență al atestatelor și poate solicita autorizație de clasificare a carcaselor numai dacă efectuează un curs de reinstruire/program de perfecționare și reia procedura de activare în sistemul național de clasificare a carcaselor.

(2) Comisia de clasificare carcase emite atestatul de clasificator carcase, ca document nou, pentru reactivare în sistemul național de clasificare a carcaselor, astfel:

a) dacă solicitantul deține un atestat de clasificator emis înainte de intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 842/2021, primește un atestat de clasificator carcase căruia i se alocă un număr unic de înregistrare în Registrul de evidență al atestatelor, documentul având seria, numărul curent și data de emisie din momentul eliberării;

b) dacă solicitantul deține un atestat de clasificator emis după intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 842/2021, acesta primește un atestat de clasificator carcase cu același număr unic de înregistrare pe care l-a avut alocat în Registrul de evidență al atestatelor, documentul având o serie, număr curent și dată de emisie diferite de atestatul anterior.

Art. 8. — (1) Deținătorul atestatului de clasificator carcase se înscrie în baza națională de date a clasificării și obține o aplicație informatică specifică în baza următoarelor documente:

a) cerere de înregistrare în baza națională de date a clasificării și de eliberare a aplicației informatice specifice, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 5;

b) declarație pe propria răspundere pentru respectarea prevederilor art. 6 alin. (1) lit. l) și m) și ale art. 7 lit. x) și y) din Hotărârea Guvernului nr. 842/2021, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 6;

c) declarație pe propria răspundere privind confidențialitatea datelor de clasificare și a prețurilor tranzacțiilor comerciale realizate de abator cu furnizorii/producătorii de animale, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 7;

d) declarație pe propria răspundere privind evitarea conflictului de interese, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 8;

e) document care să facă dovada achitării la zi a cotei procentuale din tariful de clasificare, care se completează numai de clasificatorii carcase independenți și de agențiile de clasificare carcase. Prin excepție, pentru anii 2021 și 2022 se acceptă un document semnat de comun acord între Comisia de clasificare carcase și clasificatorii carcase independenți sau agențiile de clasificare carcase, care să prevadă o achitare eşalonată a unor restanțe de plată a cotei procentuale din tariful de clasificare.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se scanează în ordinea enumerată, într-un singur fișier, și se transmit electronic Comisiei de clasificare carcase.

(3) Cererea de atribuire a parolei securizate de acces în sistemul informatic se completează numai de clasificatorul carcase independent sau de agenția de clasificare carcase și se solicită, electronic, Comisiei de clasificare a carcaselor numai după obținerea autorizației de clasificare a carcaselor. Modelul cererii este prevăzut în anexa nr. 9.

Art. 9. — Anexele nr. 1—3a, 3b, 3c, 4—9 fac parte integrantă din prezenta anexă.

*ANEXA Nr. 1
la anexă*

C E R E R E
de înscriere pentru participare la un curs de formare profesională/program de specializare
pentru clasificarea carcaselor de .....

Subsemnatul, ..., cu domiciliul ....., posesor al BI/CI seria ....., nr. ...., CNP |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|, vă solicit înscrierea pentru participare la un curs de formare profesională/program de specializare pentru clasificarea carcaselor de ....., în sesiunea de pregătire care începe cu data de .....

Documentele anexate acestei cereri de înscriere sunt:

- copie act de identitate;
- copie acte de studii .....
- copie carte de muncă sau alte documente, după caz, în cazul participării la un curs de formare profesională/program de specializare pentru clasificarea carcaselor de bovine sau ovine .....
- adeverință de la medicul de familie cu mențiunea „clinic sănătos”, care atestă că sunt „apt pentru a urma un program de instruire practică de clasificare a carcaselor în abator”;
- dovada achitării contravalorii tarifului de participare la curs .....

Declar că sunt de acord cu prelucrarea datelor cu caracter personal.

Declar pe propria răspundere că documentele prezentate, scanate și transmise într-un singur fișier, în ordinea enumerată, sunt conforme cu realitatea.

Data

.....

Semnătura

.....

*ANEXA Nr. 2
la anexă*

C E R E R E
de eliberare a atestatului de clasificator carcase .....

Subsemnatul, ..., cu domiciliul ....., posesor al BI/CI seria ..... nr. ...., CNP |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|, vă solicit eliberarea atestatului de clasificator carcase .....

- Documentul anexat acestei cereri este o copie a certificatului de absolvire a cursului de formare profesională/programului de specializare pentru clasificarea carcaselor de .....
- Atestat de clasificator carcase ..... nr. .... dată .....
- Documentul anexat acestei cereri este o copie a adeverinței de absolvire a cursului de reinstruire/programului de perfecționare pentru clasificarea carcaselor de .....

Declar că sunt de acord cu prelucrarea datelor cu caracter personal.

Declar pe propria răspundere că documentele prezentate, scanate și transmise într-un singur fișier, în ordinea enumerată, sunt conforme cu realitatea.

Data

.....

Semnătura

.....

Antet CCC

**ATESTAT DE CLASIFICATOR CARCASE
SPECIA BOVINE**

Nr. | _ | _ | _ | _ | B

Se acordă doamnei/domnului .....

CNP | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | ,

conform Cererii înregistrate cu nr. ...., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 293/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri pentru înscrierea la cursurile de formare profesională pentru ocupația de clasificator carcapse de bovine, porcine sau ovine, documentele necesare înscrierii la aceste cursuri și obținerii atestatului de clasificator pentru specia pentru care a absolvit cursul, modelul formularului-tip pentru atestatului de clasificator, pe specii, precum și modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator.

Președintele,
Comisiei de clasificare a carcaselor,
.....

Director executiv,
.....
Director tehnic,
.....

Seria ..... nr. .... data .....

Antet CCC

**ATESTAT DE CLASIFICATOR CARCASE
SPECIA PORCINE**

Nr. | _ | _ | _ | _ | P

Se acordă doamnei/domnului .....

CNP | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | ,

conform Cererii înregistrate cu nr. ...., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 293/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri pentru înscrierea la cursurile de formare profesională pentru ocupația de clasificator carcapse de bovine, porcine sau ovine, documentele necesare înscrierii la aceste cursuri și obținerii atestatului de clasificator pentru specia pentru care a absolvit cursul, modelul formularului-tip pentru atestatului de clasificator, pe specii, precum și modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator.

Președintele,
Comisiei de clasificare a carcaselor,
.....

Director executiv,
.....
Director tehnic,
.....

Seria ..... nr. .... data .....

Antet CCC

**ATESTAT DE CLASIFICATOR CARCASE
SPECIA OVINE**

Nr. | _ | _ | _ | _ | _ | O

Se acordă doamnei/domnului .....,

CNP | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | ,

conform Cererii înregistrate cu nr. ...., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 293/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri pentru înscrierea la cursurile de formare profesională pentru ocupația de clasificator carcase de bovine, porcine sau ovine, documentele necesare înscrierii la aceste cursuri și obținerii atestatului de clasificator pentru specia pentru care a absolvit cursul, modelul formularului-tip pentru atestatul de clasificator, pe specii, precum și modelul Registrului de evidență al atestatelor de clasificator.

Președintele,
Comisiei de clasificare a carcaselor,
.....

Director executiv,
.....
Director tehnic,
.....

Seria ..... nr. .... data .....

ANEXA Nr. 4
la anexă**Registrul de evidență al atestatelor de clasificator carcase**
SECȚIUNEA 1

Nr. crt.	Numele și prenumele	BI/CI Seria/Nr.	CNP	Adresa domiciliului	Telefon	E-mail	Certificat de absolvire a cursului de formare profesională/ programului de specializare specia carcase Nr./data Atestatul de clasificator carcase nr. seria/nr./data		
							Bovine	Porcine	Ovine

SECȚIUNEA a 2-a

Nr. crt.	Numele și prenumele	BI/CI Seria/Nr.	CNP	Adresa domiciliului	Telefon	E-mail	Documentele depuse data	Certificat de absolvire a specializării/Adeverință absolvire/perfecționare Nr./data/specia	Atestat de clasificator carcase nr. seria/nr./data		
									Bovine	Porcine	Ovine

ANEXA Nr. 5
la anexă**CERERE****de înregistrare în baza națională de date a clasificării și de eliberare a aplicației informatice specifice**

Subsemnatul, ..., cu domiciliul ....., posesor al BI/CI seria .....
nr. ...., CNP | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | ,

 clasificator carcase independent reprezentant al agenției clasificare carcase ....., C.U.I. | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | _ | ,

vă solicit înregistrarea în baza națională de date a clasificării și eliberarea aplicației informatice specifice, fiindu-mi necesară pentru înregistrarea și raportarea datelor de clasificare, după obținerea autorizației de clasificare.

Declar că sunt de acord cu prelucrarea datelor cu caracter personal.

Data

.....

Semnătura

.....

DECLARAȚIE
pentru respectarea prevederilor art. 6 alin. (1) lit. l) și m) și ale art. 7 lit. x) și y)
din Hotărârea Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare
a carcaselor de bovine, porcine și ovine

Subsemnatul, ..., cu domiciliul ....., posesor al BI/CI seria .....
nr. ...., CNP |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|,|

clasificator carcasse independent

reprezentant al agenției clasificare carcasse .....,

mă angajez că voi comunica Comisiei de clasificare a carcaselor tarifele de clasificare, așa cum sunt prevăzute în contractele de prestări servicii încheiate cu abatoarele, imediat după obținerea autorizației de clasificare carcasse sau ori de câte ori se produce o modificare a acestui tarif sau voi încheia un alt contract de prestări servicii de clasificare cu un alt abator.

Mă angajez că voi completa și transmite Comisiei de clasificare a carcaselor, în primele 5 zile lucrătoare ale fiecărei luni, declarația de plată privind numărul de carcasse clasificate în luna anterioară și voi achita, în baza facturii emise de aceasta, cota procentuală din tariful de clasificare, în termen de 10 zile lucrătoare de la data încasării de la abator a contravalorii serviciilor de clasificare.

Data

Semnătura

.....

.....

DECLARAȚIE
privind confidențialitatea datelor de clasificare și a prețurilor tranzacțiilor comerciale
realizate de abator cu furnizorii/producătorii de animale

Subsemnatul, ..., cu domiciliul ....., posesor al BI/CI seria .....
nr. ...., CNP |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|,|

clasificator carcasse independent

reprezentant al agenției clasificare carcasse .....

angajat al agenției clasificare carcasse .....

colaborator al agenției clasificare carcasse .....,

mă angajez să păstrez confidențialitatea tuturor datelor de clasificare și a prețurilor tranzacțiilor comerciale negociate de abator cu furnizorii/producătorii de animale care îmi vor fi încredințate. Nu voi divulga nicio informație confidențială care îmi este dezvăluită sau pe care am descoperit-o. Nu voi da o utilizare necuvenită informațiilor care îmi sunt furnizate. În special, consimt să păstrez în condiții de încredere și confidențialitate orice informații sau documente care îmi sunt dezvăluite sau pe care le-am descoperit sau pregătit în cursul exercitării profesiei de clasificator carcasse și sunt de acord ca aceste informații să fie utilizate numai în scopurile prevăzute în contractul de prestări servicii și să nu fie divulgate niciunui terț.

Data

Semnătura

.....

.....

DECLARAȚIE
privind evitarea conflictului de interese

Subsemnatul, ..., cu domiciliul ....., posesor al BI/CI seria .....
nr. ...., CNP |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|,|

— clasificator carcasse independent: P.F.A. I.F. I.I.

— clasificator angajat al agenției de clasificare carcasse .....

— clasificator colaborator al agenției de clasificare carcasse .....,

declar că nu mă aflu într-o situație de conflict de interese, așa cum este definit în nota la prezenta declarație, care să nu îmi dea dreptul să efectuez activitatea de clasificare a carcaselor în abatorul .....

Mă angajez ca, dacă voi constata că în cursul executării contractului de prestări servicii a apărut un astfel de conflict de interese, să îl declar imediat Inspecției Clasificare Carcasse și Comisiei de clasificare a carcaselor și să nu mai efectuez clasificarea carcaselor în acest abator.

NOTĂ: Un conflict de interese există în cazul în care:

a) exercitarea imparțială și obiectivă a profesiei de clasificare carcasse este compromisă din motive care implică familia, afinitățile politice sau naționale, interesul economic sau orice alt interes comun cu cel al beneficiarului sau al altei entități din sistemul național de clasificare a carcaselor;

b) între clasificator și abator sau furnizorul/crescătorul de animale există alte relații comerciale sau de muncă sau acestea au existat în ultimul an;

c) este soț/soție, rudă sau afin, până la gradul al doilea inclusiv, cu persoane care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere al abatorului;

d) există indicii rezonabile/informații concrete că poate avea, direct ori indirect, un interes personal, financiar, economic sau de altă natură ori se află într-o altă situație de natură să îi afecteze independența și imparțialitatea pe parcursul desfășurării activității de clasificare a carcaselor.

Data

.....

Semnătura

.....

ANEXA Nr. 9
la anexă

CERERE

de atribuire a parolei securizate de acces în baza națională de date a clasificării prin intermediul sistemului informatic

Subsemnatul, ..., cu domiciliul ....., posesor al BI/CI seria ..... nr. ...., CNP |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|,

clasificator carcase independent

reprezentant al agenției clasificare carcase ....., posesor al autorizației de clasificare a carcaselor de bovine, porcine, ovine nr ....., vă solicit atribuirea

unei parole securizate de acces în baza națională de date a clasificării prin intermediul sistemului informatic, fiindu-mi necesară pentru raportarea săptămânală a fișierelor electronice care conțin rapoartele de clasificare a carcaselor.

Declar că sunt de acord cu prelucrarea datelor cu caracter personal.

Data

.....

Semnătura

.....

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aplicarea în trimestrul III 2021 a prevederilor art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

Văzând Referatul de aprobare nr. CAZ 3.326 din 4.11.2021 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

ținând cont de prevederile art. 37 alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista, aferentă trimestrului III 2021, ce conține clasificarea medicamentelor de uz uman autorizate pentru punere pe piață în România și raportate de furnizorii de servicii medicale și de medicamente la casele de asigurări de sănătate și validate de acestea, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, în medicamente de tip I, tip II și tip III, potrivit prevederilor art. 37 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Lista menționată la art. 1 este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Ministrul sănătății, interimar,
Romică-Andrei Baciu,
secretar de stat

București, 4 noiembrie 2021.
Nr. 2.384.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 60**din 20 septembrie 2021**

Dosar nr. 1.618/1/2021

Denisa-Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Mariș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emil Adrian Hancaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adina-Georgeta Ponea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Andrieș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ÎCCJ*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Denisa-Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul ÎCCJ.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 31/63/2021.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând următoarele: la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunilor de drept.

Președintele completului constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 31/63/2021, Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„— Legea aplicabilă stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 130/2020, este cea în vigoare la momentul formulării cererii de către copil sau cea de la data soluționării cererii de către agenția județeană de plăți și inspecție socială, respectiv forma modificată prin Legea nr. 232/2020?

— Dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, se interpretează în sensul că dreptul copilului se va stabili prin reanalizarea dreptului părintelui la data depunerii cererii de către copil, urmând a se analiza dacă părintele s-ar afla la data depunerii cererii de către copil în una dintre situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990 și dacă la acel moment ar întruni condițiile prevăzute de acest act normativ pentru a beneficia de indemnizație sau se va ține cont de încadrarea părintelui în una dintre situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990, stabilită printr-o hotărâre emisă anterior pe numele său, și de faptul că hotărârile emise anterior datei de 31 iulie 1997 sunt acte administrative cu caracter jurisdicțional, care nu pot fi revocate conform deciziilor Curții Constituționale nr. 55/2000 și nr. 56/2000?”.

II. Expunerea succintă a procesului**A. Cererea de chemare în judecată**

2. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul M.C. a solicitat anularea Deciziei nr. 67 din 23 noiembrie 2020 emise de Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Dolj (*AJPIS Dolj*) și obligarea acesteia la emiterea unei decizii prin care să îi fie acordate drepturile stabilite de art. 4 alin. (1) raportat la art. 1 lit. e) și art. 5 alin. (6) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu

începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri (*Decretul-lege nr. 118/1990*), astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 130/2020, respectiv o indemnizație lunară de 700 lei pentru fiecare an de strămutare.

3. În motivarea cererii, reclamantul a arătat următoarele:

- (i) prin decizia contestată, începând cu 23 noiembrie 2020, a fost anulată Decizia de respingere nr. 47 din 17 august 2020, în sensul că: a fost admisă cererea sa din 31 iulie 2020, stabilindu-i-se calitatea de beneficiar al dreptului prevăzut de art. 5 alin. (8) coroborat cu alin. (6) din Decretul-lege nr. 118/1990 și acordarea indemnizației lunare în cuantumul de care ar fi beneficiat părintele său, decedat, potrivit art. 1 alin. (1) lit. d) din decretul-lege, pentru perioada 2.03.1949—9.08.1963, indemnizație stabilită conform prevederilor art. 4 din același act normativ, la data depunerii cererii de către copil; s-a dispus ca organele competente să facă aplicarea art. 8 alin. (2) din Decretul-lege nr. 118/1990; s-a luat act de opțiunea sa pentru acordarea indemnizației în cuantum mai mare, în calitate de fiu al părintelui persecutat politic, stabilită potrivit art. 5 alin. (8) coroborat cu alin. (6) din Decretul-lege nr. 118/1990, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 232/2020; începând cu 1 august 2020, i s-a stabilit o indemnizație lunară, reprezentând 350 lei pentru fiecare an de persecuție politică pentru care părintele său a beneficiat de prevederile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990, în perioada 2.03.1949—9.08.1963, respectiv 14 ani, 5 luni și 7 zile;
- (ii) a solicitat acordarea drepturilor prevăzute de art. 5 alin. (6) din Decretul-lege nr. 118/1990 în calitate de fiu al defunctului M.G., decedat la 9 decembrie 2014, raportat la art. 1 alin. (1) lit. e) din decretul-lege, în considerarea calității de persoană născută în perioada restricțiilor de strămutare ale autorului său. Prin decizia contestată nu i s-au acordat drepturile pentru persoanele strămutate în altă localitate, prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. e) raportat la art. 4 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990, dată fiind mutarea părinților și bunicilor săi într-o altă localitate decât cea de domiciliu liber ales, ci a fost analizată cererea numai prin prisma modificărilor aduse prin Legea nr. 130/2020;
- (iii) numiții M.P. și M.E. au fost părinții tatălui său, M.G., și împreună cu acesta au fost dislocați din localitatea Balota și li s-a stabilit domiciliu obligatoriu în localitatea Craiova, prin Decizia nr. 83 din 2 martie 1949. Bunicul M.P. a decedat în perioada restricțiilor, la 23 august 1961, bunicii M.E. i-a fost ridicată restricția domiciliară la 9 august 1963, iar tatălui reclamantului, M.G., i-au fost ridicate restricțiile domiciliare la 15 august 1963. Reclamantul și surorile sale s-au născut în perioada dislocării autorului lor, M.G., și anume în perioada strămutării în altă localitate, respectiv la 18 aprilie 1963;
- (iv) actul normativ inițial nu a prevăzut indemnizații diferite pentru strămutare și domiciliu obligatoriu, neavând nicio relevanță juridică dacă persoana îndreptățită a fost încadrată în prevederile art. 1 alin. (1) lit. d) sau lit. e) din Decretul-lege nr. 118/1990.

B. *Apărățile pârâtei AJPIS Dolj*

4. Prin întâmpinare, pârâta AJPIS Dolj a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, expunând apărările arătate în continuare: (i) În fapt, prin Decizia nr. 67 din 23 noiembrie 2020 a fost revizuită Decizia de respingere nr. 47 din 17 august 2020, în sensul celor arătate la paragraful 3 din prezenta decizie;

(ii) prin Hotărârea Comisiei județene Dolj pentru aplicarea Decretului-lege nr. 1.576 din 16 octombrie 1991, tatăl reclamantului a fost încadrat în prevederile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 („domiciliu obligatoriu”), iar această hotărâre a stat la baza stabilirii drepturilor reclamantului; (iii) având în vedere dispozițiile art. 5 alin. (6) din Decretul-lege nr. 118/1990, reclamantul ar fi beneficiat în continuare de indemnizația prevăzută de art. 4, pentru încadrarea în prevederile art. 1 alin. (1) lit. d) din același act normativ, întrucât, prin Hotărârea nr. 1.576 din 16 octombrie 1991, autorul decedat al reclamantului a fost încadrat în ipoteza menționată din decretul-lege; (iv) hotărârea menționată este un act administrativ devenit definitiv prin necontestare în termenul legal, în conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 22 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 7 august 2000 (*Decizia Curții Constituționale nr. 55/2000*), și Decizia Curții Constituționale nr. 56/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 7 august 2000 (*Decizia Curții Constituționale nr. 56/2000*), prin care s-a reținut că hotărârile emise anterior datei de 31 iulie 1997 sunt acte administrative cu caracter jurisdicțional, care nu pot fi revizuite de către comisiile de aplicare a Decretului-lege nr. 118/1990, înființate după această dată în cadrul fostelor direcții generale de muncă, solidaritate socială și familie (actualmente agențiile județene pentru plăți și inspecție socială); (v) în cazul în care ar fi fost în viață, tatăl reclamantului ar fi beneficiat în continuare de drepturile aferente încadrării în prevederile art. 1 alin. (1) lit. d) din decretul-lege, iar stabilirea drepturilor reclamantului s-a făcut în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (6) și (8) din Decretul-lege nr. 118/1990, respectiv prin acordarea indemnizației lunare în cuantumul de care ar fi beneficiat părintele său decedat; (vi) Decizia nr. 8 din 14 mai 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii este obligatorie numai pentru situațiile în care drepturile sunt stabilite ulterior pronunțării și publicării acesteia, în toate celelalte cazuri actele administrative de stabilire a drepturilor devenind definitive prin necontestare în termenul legal.

III. **Prevederile normative supuse interpretării**

5. Pentru soluționarea prezentei sesizări sunt relevante dispozițiile art. 1 și 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, care, în evoluția legislativă, în raport cu adoptarea Legii nr. 130/2020 și a Legii nr. 232/2020, au avut următorul conținut:

A. Dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu modificările și completările aduse până la intrarea în vigoare a Legii nr. 130/2020 și a Legii nr. 232/2020:

„Art. 1. — (1) *Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:*

a) *a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;*

b) *a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;*

c) *a fost internată în spitale de psihiatrie;*

d) *a avut stabilit domiciliu obligatoriu;*

e) *a fost strămutată într-o altă localitate;*

f) *a participat în acțiuni de împotriviare cu arma în mână și de răsturnare prin forță a regimului comunist până la data de 31 decembrie 1964.*

Art. 5. — (1) *Soțul/Soția celui decedat în luptele cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești ori decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției,*

internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, are dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei neimpozabilă, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(2) De aceleași drepturi beneficiază soțul (soția) celui decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare, din prizonierat sau după încetarea măsurii de stabilire a domiciliului obligatoriu, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(3) Această indemnizație se poate cumula cu orice pensie.

(4) Beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1) și soțul (soția) celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente și care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit (nevoită) să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier, strămutat sau căruia i s-a stabilit domiciliu obligatoriu, dacă nu s-a recăsătorit și dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia.”

B. Legea nr. 130/2020 pentru completarea art. 5 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 15 iulie 2020:

„Articol unic. — La articolul 5 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (4) se introduc cinci noi alineate, alineatele (5)—(9), cu următorul cuprins:

«(5) Copilul celui decedat în luptele cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești ori al celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, strămutați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, are dreptul la o indemnizație lunară de 500 lei.

(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care a beneficiat părintele său.

(7) Copilul născut după încetarea situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în quantum de 50% din indemnizația de care a beneficiat părintele său.

(8) Copilul care s-a aflat atât în situațiile prevăzute la alin. (6), cât și în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) beneficiază de indemnizația al cărei quantum este mai mare.

(9) La stabilirea indemnizației prevăzute la alin. (6) sau (7), în situația în care ambii părinți ai copilului au beneficiat de indemnizație lunară potrivit prevederilor art. 4, se ia în calcul indemnizația părintelui al cărei quantum este mai mare.»”

C. Dispozițiile din Legea nr. 232/2020 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 5 noiembrie 2020, prin care a fost modificat și completat art. 5 din Decretul-lege nr. 118/1990:

„Art. I. — Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)

2. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 5. — (1) Soțul/Soția celui decedat în luptele cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești ori decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, are dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.»

3. La articolul 5, alineatul (3) se abrogă.

4. La articolul 5, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(5) Copilul celui decedat, dispărut sau exterminat în timpul luptelor cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești, în timpul detenției, internării abuzive în spitale de psihiatrie, în timpul aplicării măsurii domiciliului obligatoriu, strămutării, deportării sau prizonieratului are dreptul la o indemnizație lunară de 500 lei.»

5. La articolul 5, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

«(5¹) De prevederile alin. (6)—(9) beneficiază în mod corespunzător și copilul celui decedat după eliberarea din detenție, internare abuzivă în spitale de psihiatrie, după ridicarea măsurii domiciliului obligatoriu, strămutare, deportare sau prizonierat, în situația în care părintele său, deși ar fi avut dreptul, nu a beneficiat de prevederile prezentului decret-lege.»

6. La articolul 5, alineatele (6)—(9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

(7) Copilul născut după încetarea situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în quantum de 50% din indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

(8) Copilul care s-a aflat atât în una dintre situațiile prevăzute la alin. (5)—(7), cât și în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) beneficiază de indemnizația al cărei quantum este mai mare.

(9) La stabilirea indemnizației prevăzute la alin. (5), (5¹), (6) sau (7), în situația în care ambii părinți ai copilului s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), copilul are dreptul la indemnizația al cărei quantum este mai mare.»”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la chestiunea de drept

A. Punctul de vedere al reclamantului

6. Reclamantul a apreciat că, întrucât la data formulării cererii sale către AJPIS Dolj era în vigoare Legea nr. 130/2020, iar până la soluționarea contestației formulate a intrat în vigoare Legea nr. 232/2020, este necesar să se stabilească următoarele: (i) actul normativ aplicabil stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 130/2020, respectiv dacă legea care se aplică este cea în vigoare la momentul formulării cererii de către copil sau cea în vigoare la data soluționării cererii de către AJPIS, respectiv forma modificată prin Legea nr. 232/2020; (ii) dreptul reclamantului se va stabili prin reanalizarea dreptului părintelui la data depunerii cererii de către copil, urmând a se lămurii dacă se va ține cont de încadrarea părintelui în una dintre situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990 și dacă la acel moment ar întruni condițiile prevăzute de acest act normativ pentru a beneficia de indemnizație sau se va ține cont de încadrarea părintelui în una dintre situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din decretul-lege.

B. *Punctul de vedere al părâtei*

7. În ceea ce privește prima chestiune de drept care se cere a fi lămurită, pârâta AJPIS Dolj a arătat următoarele: (i) intrarea în vigoare a Legii nr. 130/2020 a reprezentat o situație excepțională, în sensul că acest act normativ nu a produs efecte juridice, iar solicitările petenților au fost soluționate în baza Legii nr. 232/2020, act normativ care a avut rolul și scopul de a lămuri dispozițiile neclare ale Legii nr. 130/2020, astfel încât aceste dispoziții să poată fi puse în aplicare pentru scopul și finalitatea lor; (ii) emiterea deciziei privind stabilirea calității de urmaș după părintele titular al Decretului-lege nr. 118/1990, în termenul legal de 30 de zile, a fost împiedicată din cauza unor prevederi contradictorii cuprinse în Legea nr. 130/2020, în ceea ce privește competențele agențiilor de plăți și caselor de pensii, precum și din cauza unor situații neacoperite de legea respectivă. Aceste situații legate de aplicarea Legii nr. 130/2020 au fost rezolvate prin prevederile art. II din Legea nr. 232/2020, conform cărora termenul de soluționare a cererilor depuse în anul 2020 a fost de 90 de zile de la data înregistrării cererii, iar drepturile se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii cererii; (iii) în raport cu principiul retroactivității legii civile, prevăzut de art. 6 alin. (1) din Codul civil, legea aplicabilă stabilirii dreptului copilului este cea în vigoare la momentul formulării cererii, ale cărei prevederi se completează cu dispozițiile legii noi, care are rolul de lămurire a prevederilor legale inițiale.

8. În ceea ce privește a doua chestiune de drept, pârâta a reiterat, în esență, argumentele din întâmpinare, prezentate la paragraful 4 din prezenta decizie, referitoare la faptul că hotărârile anterioare datei de 31 iulie 1997 prin care au fost stabilite drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990 sunt acte administrative definitive, care nu pot fi revizuite de comisiile de aplicare a Decretului-lege nr. 118/1990, iar drepturile conferite copilului se stabilesc potrivit art. 5 alin. (6) sau (7) din Decretul-lege nr. 118/1990.

V. *Punctul de vedere al instanței de trimitere*

9. Actul normativ aplicabil stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 130/2020, este cel în vigoare la momentul formulării cererii de către acesta.

10. Dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, se interpretează în sensul că dreptul copilului se va stabili prin reanalizarea dreptului părintelui la data depunerii cererii de către copil, urmând a se analiza dacă părintele s-ar afla, la data depunerii cererii de către copil, în una dintre situațiile reglementate de art. (1) alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990 și dacă, la acel moment, ar întruni condițiile pentru a beneficia de indemnizație.

VI. *Jurisprudența instanțelor naționale în materie*

A. *Înalta Curte de Casație și Justiție*

11. Potrivit art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1208 din 10 decembrie 2020, „*Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea tribunalului este definitivă. Contestațiile sunt scutite de taxa judiciară de timbru.*” În consecință, rezultă că Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competența de a soluționa cauze vizând aplicarea prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990, astfel că nu pot fi identificate repere în jurisprudența instanței supreme cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

12. Fără însă a avea semnificația că Înalta Curte ar fi statuat anterior cu privire la problemele puse în discuție, se impune totuși a fi menționată Decizia nr. 8 din 14 mai 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 11 iunie 2012, prin care s-a stabilit că:

„*în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. d) și e), raportat la art. 4 alin. (1) și (2) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, atunci când perioada de strămutare coincide cu perioada de domiciliu obligatoriu, persoana îndreptățită poate beneficia de o singură indemnizație prevăzută de lege, respectiv cea pentru perioada de strămutare*”.

B. *Jurisprudența și punctele de vedere ale instanțelor*

13. Conform jurisprudenței și punctelor de vedere teoretice comunicate de Curtea de Apel Târgu Mureș și tribunalele București, Constanța, Dolj, Galați, Hunedoara, Ilfov, Olt, Ialomița, Vaslui și Vrancea, legea aplicabilă stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 130/2020, este cea în vigoare la momentul formulării cererii de către copil.

14. Tribunalele Constanța, Dolj, Hunedoara, Olt, Prahova și Vaslui au comunicat puncte de vedere și jurisprudență, în sensul că dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, se interpretează în sensul că, pentru stabilirea dreptului copilului, nu se reanalizează dreptul părintelui pentru a se verifica dacă s-ar afla, la data depunerii cererii de către copil, în una dintre situațiile reglementate de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990, stabilită printr-o hotărâre emisă anterior pe numele său, deoarece hotărârile emise anterior datei de 31 iulie 1997 sunt acte administrative cu caracter jurisdicțional, care nu pot fi revocate, conform deciziilor Curții Constituționale nr. 55/2000 și nr. 56/2000.

15. În cadrul punctelor de vedere teoretice exprimate, Curtea de Apel Târgu Mureș și tribunalele București, Galați, Ialomița, Ilfov și Vrancea au apreciat că dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, se interpretează în sensul că dreptul copilului se va stabili prin reanalizarea dreptului părintelui, urmând a se stabili dacă părintele s-ar afla, la data depunerii cererii de către copil, în una dintre situațiile reglementate de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990 și dacă, la acel moment, ar întruni condițiile prevăzute de acest act normativ pentru a beneficia de indemnizație.

VII. *Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*

16. Prin Adresa nr. 1.002/C/2.865/III-5/2021 din 12 iulie 2021, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la chestiunile de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. *Jurisprudența Curții Constituționale*

17. Jurisprudența Curții Constituționale indicată în cuprinsul sesizării este reprezentată de deciziile nr. 55 din 22 martie 2000 și nr. 56 din 22 martie 2000, prin care s-a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art. 13 alin. (1) și (2) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 18 martie 1998, având următorul conținut:

„Art. 13. — (1) *Directiile generale de muncă și protecție socială, atunci când sunt sesizate sau din proprie inițiativă, vor verifica legalitatea drepturilor acordate beneficiarilor prezentului decret-lege până la data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1997 în Monitorul Oficial al României.*

(2) *În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale, se va emite decizie de revizuire.*”

18. În considerentele deciziilor respective, Curtea Constituțională a reținut că, din dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2) și art. 9 alin. (3) și (4) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 3 septembrie 1996, rezultă următoarele:

„[...] *verificarea și revizuirea prevăzute în art. 13 alin. (1) și (2) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, privesc exclusiv drepturi stabilite prin hotărâri ale comisiilor pentru aplicarea acestui decret-lege. Aceste hotărâri sunt acte administrative, însă au caracter jurisdicțional, datorat îndeosebi faptului că soluțiile sunt adoptate în cadrul unei activități jurisdicționale speciale.*

De altfel, avându-se în vedere modul de constituire și componența comisiilor pentru aplicarea Decretului-lege nr. 118/1990, rezultă că acestea nu erau organe ale administrației publice. Direcțiile generale de muncă și protecție socială, ca organe ale administrației publice, aveau, până la data de 14 iulie 1997, dreptul de a contesta la tribunale hotărârile pronunțate de comisii, în termen de 15 zile de la comunicare, precum și obligația de a aplica hotărârile respective, dacă au devenit definitive. Aceste organe ale administrației publice au dobândit doar după data de 31 iulie 1997 însărcinarea de a primi și de a soluționa în primă instanță cererile pentru acordarea drepturilor prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990.

Așadar, hotărârile de stabilire a drepturilor, emise anterior datei de 31 iulie 1997, sunt acte administrative cu caracter jurisdicțional, care nu pot fi revocate. De aceea, dispozițiile legale criticate, dispunând revizuirea drepturilor acordate prin acte emise anterior intrării în vigoare a acestor dispoziții, revizuire ce poate duce la anularea sau la modificarea drepturilor respective, au un caracter evident retroactiv, dispunând pentru trecut, și încalcă astfel prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora «Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile».

Deoarece verificarea legalității drepturilor acordate și revizuirea acestora înseamnă, practic, revizuirea unor hotărâri judecătorești, se încalcă, pe de o parte, principiul separației puterilor în stat, iar pe de altă parte, sunt înfrânate prevederile constituționale ale art. 125 privind înfăptuirea justiției, precum și ale art. 128 referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Este adevărat că spiritul de justiție nu permite perpetuarea beneficiului unor drepturi obținute prin încălcarea dispozițiilor legale, dar declararea nulității sau anularea actelor prin care au fost acordate drepturile nu se poate face decât de către autoritatea competentă să stabilească, de asemenea, responsabilitățile pentru încălcarea legii, autoritate care nu poate fi alta decât autoritatea judecătorească. Altfel, s-ar afecta grav stabilitatea raporturilor juridice.»

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

19. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția respingerii sesizării, ca inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Admisibilitatea sesizării

20. Analizând, cu prioritate, îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se apreciază că aceasta este inadmisibilă.

21. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, necesar a fi îndeplinite cumulativ: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza; (iii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; (iv) ivirea unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; (vi) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

22. Sunt îndeplinite primele trei și a șasea dintre condițiile de admisibilitate, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Tribunalului Dolj — Secția contencios

administrativ și fiscal, investit în mod legal cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, conform art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 (text citat la paragraful 11 din prezenta decizie), iar asupra chestiunilor de drept Înalta Curte nu a statuat și acestea nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

23. În ceea ce privește a patra condiție de admisibilitate, cu referire la existența unei „chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei” din cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-au reținut aspectele arătate în continuare.

24. Noțiunea de „chestiune de drept”, deși nu este definită de legiuitor, presupune în mod necesar o „problemă de drept reală și veritabilă”, în sensul ca „norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară” și să fie „legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare” (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016, paragraful 37; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 46).

25. Totodată, sesizarea este necesar să vizeze „o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37).

26. În aceeași ordine de idei, s-a mai reținut, cu privire la dificultatea chestiunii de drept supuse dezlegării, că „o problemă poate să fie nouă și totuși să nu reclame intervenția curții supreme, care nu trebuie să fie considerată un serviciu public de consultanță juridică”, precum și că „dificultatea «serioasă» a problemei de drept nu-l scutește pe judecătorul fondului de obligația sa de a judeca”, concluzionându-se că „rămâne atributul exclusiv al instanței solicitante să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând în acest scop mecanismele de interpretare a actelor normative” (Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 26 septembrie 2017, paragraful 26; Decizia nr. 44 din 11 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iunie 2018, paragraful 56; Decizia nr. 11 din 11 martie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 28 mai 2019, paragraful 45; Decizia nr. 24 din 2 martie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 25 iunie 2020, paragraful 67). S-a afirmat, de asemenea, că sintagma „problemă de drept” trebuie să fie raportată la prevederile art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă” (Decizia nr. 32 din 30 martie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 45).

27. Acestea sunt o parte din rațiunile considerate a fi fost avute în vedere de legiuitor atunci când, reglementând sediul

materiei pentru mecanismul de unificare, a prevăzut faptul că prima analiză a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate trebuie realizată chiar de titularul sesizării. Acesta va putea solicita instanței supreme pronunțarea unei hotărâri prealabile doar dacă va argumenta îndeplinirea fiecăreia dintre condițiile enunțate la art. 519 din Codul de procedură civilă.

28. Potrivit art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, încheierea prin care se dispune sesizarea va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților. Altfel spus, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, a aspectelor care conferă dificultatea sau caracterul dihotomic, antagonic al interpretării normei de drept, precum și a modului diferit în care aceasta poate fi interpretată.

29. Aceasta presupune ca punctul de vedere exprimat de instanța de trimitere să aibă o anumită complexitate, să fie astfel conceput încât să demonstreze o reală dificultate în a discerne care posibilă interpretare a normei de drept este cea mai adecvată. Astfel, s-a reținut „că din încheierea de sesizare a instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile trebuie să rezulte dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită, inclusiv prin prezentarea interpretărilor diferite pe care aceasta le poate suscita și a obstacolelor care au împiedicat completul de judecată ca, în îndeplinirea obligației instanțelor judecătorești de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, să decidă asupra interpretării corecte” (Decizia nr. 32 din 30 martie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 50).

30. Or, rezultă neîndoielnic din conținutul încheierii completului de judecată caracterul deficitar al sesizării, sesizare care cuprinde o expunere incompletă, extrem de sumară și neargumentată a problematicilor puse în discuție, fiind dificil de identificat rațiunile care l-au determinat pe titularul sesizării să aprecieze că este necesară intervenția instanței supreme prin intermediul mecanismului hotărâri prealabile.

31. Totodată, în ceea ce privește caracterul real și veritabil al chestiunilor de drept, se constată că instanța care a formulat sesizarea nu a prezentat considerente care să susțină dificultatea problemelor de drept în discuție. Mai mult decât atât, în punctul de vedere pe care l-a exprimat (paragrafele 9 și 10 din prezenta decizie), completul de judecată nu numai că nu a relevat existența unor impedimente în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, ci a arătat categoric care este opinia sa în privința chestiunilor supuse dezlegării.

32. În același timp, instanța de trimitere nu a prezentat interpretările diferite ale cadrului legal și nici obstacolele pe care le întâmpină în îndeplinirea obligației ce îi revine de a identifica, interpreta și aplica legea în soluționarea litigiului cu care este investită. A omis de asemenea să examineze dacă și în ce sens există jurisprudență relevantă, din conținutul sesizării rezultând că opiniile divergente sunt, de fapt, susținerile formulate de părțile litigiului, situate pe poziții procesuale antagonice.

33. Altfel spus, încheierea de sesizare nu cuprinde o motivare a îndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept reale și veritabile, nefiind suficientă prezentarea punctului de vedere al completului de judecată — și acesta neargumentat — fără o expunere a perspectivelor alternative și a dificultății de a discerne între acestea.

34. Considerentele de la punctul anterior își găsesc suport în jurisprudența constantă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, jurisprudență necesară a fi cunoscută de altfel la nivelul instanțelor care se găsesc în situația de a formula astfel de sesizări (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragrafele 38 și 42) și în care s-au reținut următoarele: „(...) punctul de vedere al instanței

trebuie să aibă o anumită complexitate și necesită un examen real al cauzei, respectiv o interpretare proprie a textului normativ supus dezbaterii, ce urmează a fi reflectat în punctul de vedere al completului, astfel cum acesta este reglementat în dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă. Cerința normei impune ca punctul de vedere al instanței să întrevadă explicit care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu. De asemenea, trebuie să cuprindă o justificare a modului în care chestiunea de drept care face obiectul sesizării este susceptibilă de interpretări diferite, necesitând astfel o dezlegare de principiu. (...)”.

35. Referitor la prima întrebare adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție — vizând „*legea aplicabilă stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 (...), astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 130/2020*” — se observă că sesizarea are ca scop identificarea actului normativ aplicabil în cauză, și nu lămurirea unei chestiuni de drept sub aspectul interpretării dispozițiilor legale incidente.

36. Așadar, instanța de trimitere, expunând un context factual pe care îl consideră atipic, solicită Înaltei Curți să identifice actul normativ pe care trebuie să îl aplice în soluționarea cauzei pe fond: „*legea aplicabilă (...) este cea în vigoare la momentul formulării cererii de către copil sau cea de la data soluționării cererii de către agenția județeană de plăți și inspecție socială, respectiv forma modificată prin Legea nr. 232/2020?*”

37. Dilema juridică a instanței de trimitere a fost generată de faptul că Decretul-lege nr. 118/1990 a suferit modificări legislative succesive, ultimele două fiind prin Legea nr. 130/2020 și, respectiv, prin Legea nr. 232/2020, astfel încât, între data la care reclamantul a formulat cererea în condițiile art. 5 alin. (7) din actul normativ și data soluționării administrative a acesteia de către AJPIS Dolj, norma legală a fost modificată. Acest aspect a fost în măsură să suscite judecătorului investit cu soluționarea cauzei dificultăți în a distinge care este forma legislativă a dispozițiilor art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 aplicabilă în cauză: cea prevăzută de Legea nr. 130/2020 sau cea introdusă prin Legea nr. 232/2020.

38. Ignorând dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă care reglementează condițiile în care poate solicita intervenția instanței supreme prin intermediul mecanismului hotărâri prealabile, instanța de trimitere constată în mod total eronat că se află în fața unei chestiuni de drept reale și veritabile atunci când, investită fiind cu soluționarea unei cauze, trebuie să stabilească cadrul legal aplicabil. Or, identificarea normei de drept incidente și totodată redarea conținutului acesteia constituie nu doar atributul exclusiv, ci și obligația instanței de trimitere atunci când formulează sesizarea.

39. În acest sens se impune a se preciza că în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că: „*Rolul completului de judecată care inițiază sesizarea este acela de a arăta, sigur și categoric, norma a cărei interpretare se solicită, caracterul său determinant în soluționarea pe fond a cauzei, dar și de a evidenția argumentele care susțin caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce în final la interpretări diferite, precum și a dificultății completului în a-și însuși o anumită interpretare, demonstrând în această manieră necesitatea de a apela la mecanismul de unificare*” (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42).

40. În concret, situația expusă de titularul sesizării pune în discuție modalitatea de aplicare a unui principiu de drept, respectiv a principiului aplicării legii civile în timp, în ipoteza unor modificări legislative succesive. Este o chestiune de altfel obișnuită cu care se confruntă în mod permanent instanțele judecătorești și care în niciun caz nu constituie o problemă izvorâtă dintr-o normă deficitară, imperfectă care să aibă aptitudinea de a genera dificultăți de interpretare, întrucât

„*asemenea operațiuni de interpretare și de aplicare a unor dispoziții legale și principii de drept, la diferite circumstanțe care caracterizează fiecare litigiu, nu pot fi atribuite Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept*” (Decizia nr. 48 din 14 octombrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 21 noiembrie 2019, paragraful 49, ultimul alineat).

41. Dincolo de faptul că modul în care a fost formulată prima întrebare este contradictoriu și lipsit de rigoare, se constată că cele enunțate în sesizare reflectă lipsa de dificultate în tranșarea acestei chestiuni supuse dezbaterii. Instanța de trimitere indică, în expunerea propriului punct de vedere, un răspuns neechivoc — „*actul normativ aplicabil stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 130/2020, este cel în vigoare la momentul formulării cererii de către acesta*” — fără să releve alte posibile variante de interpretare, corelativ cu eventualele impedimente întâmpinate în încercarea de a decela între acestea.

42. Pe de altă parte, astfel cum rezultă din expunerea de la paragraful 13 din prezenta decizie, practica judiciară transmisă de instanțe este unitară, în sensul că legea aplicabilă este cea în vigoare la momentul formulării cererii de către copil, interpretare concordantă și cu punctele de vedere exprimate de instanțe. Se observă așadar că, deși problema supusă dezbaterii nu a generat o jurisprudență foarte bogată, aceasta este constituită din hotărâri definitive care nu evidențiază divergențe, ci, dimpotrivă, reflectă aceeași modalitate de identificare a legii aplicabile, în situații similare.

43. Or, cât timp există o jurisprudență unitară, iar din sesizarea formulată nu transpare vreo îndoială reală cu privire la posibilitatea de a aplica această jurisprudență, ci doar nevoia instanței de trimitere de confirmare sau de infirmare a unei anumite modalități de stabilire a dispozițiilor legale incidente în cauză, nu subzistă niciun fel de justificare în declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, rolul acestuia fiind de a preîntâmpina apariția unei practici judiciare neunitare, și nu de a tranșa în concret asupra aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței.

44. Referitor la cea de-a doua întrebare — vizând modul de interpretare a dispozițiilor art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, în sensul că stabilirea drepturilor copilului trebuie realizată fie prin reanalizarea dreptului părintelui, fie în raport cu drepturile părintelui stabilite printr-o hotărâre anterioară — se constată de asemenea că practica judiciară transmisă de instanțe (prezentată la paragraful 14 din prezenta decizie) este unitară, statuând că dreptul copilului se va determina în raport cu drepturile părintelui, astfel cum au fost stabilite prin hotărârea anterioară, act administrativ cu caracter jurisdicțional care nu poate fi revocat, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale (deciziile nr. 55/2000 și nr. 56/2000).

45. Contextul factual al cauzei vizează situația în care, în privința autorului decedat al reclamantului, a fost emisă anterior datei de 31 iulie 1997 o hotărâre de încadrare în prevederile uneia dintre dispozițiile art. 1 alin. (1) sau (2) din Decretul-lege nr. 118/1990, devenită definitivă prin necontestare și cu privire la care Curtea Constituțională a stabilit că nu mai poate fi revocată sau revizuită.

46. În concret, se constată că ceea ce consideră instanța de trimitere că trebuie lămurit este dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, dreptul reclamantului se va determina prin raportare la cel al autorului său, astfel cum a fost stabilit prin hotărâre, sau prin reanalizarea acestuia la data formulării cererii de către reclamant, titularul sesizării opinând diferit de practica judiciară unitară pentru cea de-a doua ipoteză.

47. Interpretarea contrară jurisprudenței consacrate, în sensul că drepturile copilului se stabilesc prin reanalizarea, în toate cazurile, a dreptului părintelui la data formulării cererii de către copil, a fost însușită doar de unele dintre instanțele care au

transmis un punct de vedere și doar la nivel de opinie juridică, nesușinută de practică judiciară, așa cum rezultă din cele expuse la paragraful 15 din prezenta decizie.

48. Simpla exprimare a unei opinii diferite nu justifică însă în mod necesar concluzia că problema de drept ar ridica dificultăți reale de interpretare a dispozițiilor legale incidente și ar reprezenta o veritabilă chestiune de drept.

49. Așadar, împrejurarea menționată la paragraful 47 nu este în măsură să ne determine a considera că este îndeplinită cerința de admisibilitate referitoare la gradul ridicat de dificultate a chestiunii de drept respective. Sub acest aspect, în contextul practicii judiciare menționate la paragraful 14 din prezenta decizie, rezultă că instanțele nu au întâmpinat dificultăți în interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990. Faptul că există opinii (prezentate la paragraful 15 din prezenta decizie), printre care și cea a instanței de trimitere, exprimate în sens contrar nu este suficient pentru a considera că suntem în prezența unei chestiuni de drept cu grad ridicat de dificultate, cu atât mai mult cu cât s-a conturat deja o jurisprudență unitară cu privire la această chestiune de drept.

50. Potrivit celor expuse în precedent, se constată că la momentul prezentei sesizări chestiunile de drept supuse dezlegării fac obiectul unei practici judiciare unitare (prezentate la paragrafele 13 și 14 din prezenta decizie), astfel că nu se poate aprecia că prezintă un grad ridicat de dificultate care să justifice îndeplinirea cerinței analizate din perspectiva admisibilității sesizării.

51. Distinct de această împrejurare, se mai impune și analiza existenței legăturii de cauzalitate dintre norma indicată în sesizare și soluționarea cauzei pe fond. Un prim aspect ce trebuie arătat este acela că din punctul II al încheierii de sesizare, dar și din înscrisurile atașate acesteia rezultă neîndoielnic faptul că reclamantul își întemeiază cererea pe dispozițiile art. 5 alin. (6) și (8) din Decretul-lege nr. 118/1990 și toată procedura administrativă și ulterior cea judiciară s-au desfășurat în limitele investiției, deci circumscris acestor dispoziții legale. Însă ambele întrebări formulate în cadrul sesizării de către instanța de trimitere se referă la dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, norme de a căror interpretare nu depinde soluționarea pe fond a cauzei.

52. Pe de altă parte, este de observat că la prima întrebare opinia instanței de trimitere (concordantă și cu practica judiciară unitară) este aceea că în cauză se aplică dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 în forma în vigoare la data formulării cererii de către copil, respectiv cea modificată prin Legea nr. 130/2020. Cea de a doua întrebare vizează interpretarea aceluiași dispoziții, însă în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, apreciindu-se în consecință că aceasta din urmă ar fi legea incidentă.

53. Or, prin raportare la obiectul cauzei, soluția pe fond depinde de modul de interpretare a dispozițiilor art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 130/2020, legea în vigoare la data la care reclamantul a formulat cererea privind stabilirea drepturilor conferite de Decretul-lege nr. 118/1990, și nu în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, a căror interpretare o solicită completul de judecată.

54. În ceea ce privește a cincea condiție de admisibilitate, anume ca problema de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă, în contextul practicii judiciare prezentate la paragrafele 13 și 14 din prezenta decizie, se constată că ambele chestiuni de drept în discuție fac obiectul unei jurisprudențe unitare. Prin urmare, nu se poate reține existența elementului de noutate, care să justifice admisibilitatea sesizării cât timp în practică au fost soluționate definitiv cauze similare, iar jurisprudența a atins un anumit grad de cristalizare.

55. Este eronată aprecierea instanței de trimitere în sensul că noutatea derivă exclusiv din împrejurarea că asupra chestiunilor de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu ar fi statuat printr-o altă hotărâre și nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

56. Stabilirea caracterului de noutate a unei problematici presupune în mod necesar verificarea jurisprudenței recente a instanțelor judecătorești, jurisprudență din care să rezulte modalitatea diferită de interpretare a normei de drept. Altfel spus, noutatea se atenuază pe măsură ce se conturează o jurisprudență coerentă rezultată dintr-o interpretare corespunzătoare a legii, opiniile juridice diferite neputând reprezenta un argument suficient pentru declanșarea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile

57. În altă ordine de idei, în conținutul întrebării titularul sesizării include, așa cum s-a arătat la paragraful 45 din prezenta decizie, repere factuale concrete, neprevăzute în conținutul normei și în raport cu care înțelege să solicite Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept să realizeze interpretarea. Se referă astfel instanța la existența în favoarea părintelui reclamantului a unei hotărâri privind recunoașterea drepturilor cuvenite, emisă de pârâtă anterior

datei de 31 iulie 1997, hotărâre care în jurisprudența Curții Constituționale (indicată la pct. VIII din prezenta decizie) are caracterul unui act administrativ jurisdicțional care nu mai poate fi revocat sau revizuit.

58. Conținând astfel de indicii faptice, întrebarea are ca scop determinarea modului de aplicare a dispozițiilor legale indicate la situația litigioasă expusă în actul de sesizare, și nu lămurirea conținutului și finalității textelor de lege supuse interpretării. Prin acest demers, instanța de trimitere solicită practic a se da o dezlegare modului de aplicare a prevederilor art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma în vigoare ulterior modificărilor aduse prin Legea nr. 232/2020, prin raportare la jurisprudența Curții Constituționale, la situația de fapt asupra căreia a fost învestită să se pronunțe, fără a observa că astfel de dezlegări excedează competențelor Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

59. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 31/63/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„— *Legea aplicabilă stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 130/2020, este cea în vigoare la momentul formulării cererii de către copil sau cea de la data soluționării cererii de către agenția județeană de plăți și inspecție socială, respectiv forma modificată prin Legea nr. 232/2020?*

— *Dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, se interpretează în sensul că dreptul copilului se va stabili prin reanalizarea dreptului părintelui la data depunerii cererii de către copil, urmând a se analiza dacă părintele s-ar afla la data depunerii cererii de către copil în una dintre situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990 și dacă la acel moment ar întruni condițiile prevăzute de acest act normativ pentru a beneficia de indemnizație sau se va ține cont de încadrarea părintelui în una dintre situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—f) din Decretul-lege nr. 118/1990, stabilită printr-o hotărâre emisă anterior pe numele său, și de faptul că hotărârile emise anterior datei de 31 iulie 1997 sunt acte administrative cu caracter jurisdicțional, care nu pot fi revocate conform deciziilor Curții Constituționale nr. 55/2000 și nr. 56/2000?*”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DENISA-ANGELICA STĂNIȘOR

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

